

Nr 343.

Godkänd av första kammaren den 12 juni 1924.

Godkänd av andra kammaren den 12 juni 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående utredning i syfte att möjliggöra fastställandet av provisoriska hamntaxor för nyanlagda hamnar m. m.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 3.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har framställning gjorts, att utredning måtte komma till stånd i syfte dels att för nyanlagda hamnar möjliggöra fastställandet av provisoriska hamntaxor, avsedda att tillämpas från den tidpunkt, då trafik vid hamnen kunde påbörjas, dels att befria kommerskollegium och Eders Kungl. Maj:t från handläggningen av taxeärenden rörande lant- och fiskehamnar, samt att åtgärder måtte vidtagas, som av utredningen kunde påkallas.

Riksdagens vederbörande utskott har i den ordning 46 § riksdagsordningen stadgar infordrat yttrande över motionen från kommerskollegium.

Det synes riksdagen uppenbart, att det av motionären påtalade förfaringsättet vid fastställande av hamntaxor för lant- och fiskehamnar är alltför omständigt och att därigenom förorsakas förluster, som under smidigare och snabbare behandling av ifrågavarande ärenden skulle kunna undvikas. Visserligen kunna ibland föreligga giltiga omständigheter, som fördröja fastställandet av ordinarie hamntaxor, men även om så någon gång är fallet, synes det riksdagen, att över huvud taget onödigt lång tid förspilles, innan hamntaxor fastställas, därför att desamma skola granskas av så många olika myndigheter. En förenkling av gången vid fastställandet av ordinarie hamntaxor synes riksdagen därför väl motiverad. I likhet med motionären vill riksdagen framhålla möjligheten av att på länsstyrelserna överlåta det slutliga bestämmandet av ifrågavarande taxor.

Då emellertid en ordinarie taxa icke kan fastställas, förrän alla på den sammans beräkning inverkan faktorer, såsom exempelvis slutliga kostnads-summan för hamnen, äro kända, men en hamn dessförinnan kan öppnas för trafik, kommer det alltid att draga viss tid, under vilken hamnen begagnas före sådan taxas fastställande. Under denna tid, som, enligt vad motionären visat, stundom kan uppgå till över 2 år, erläggas med nuvarande bestämmelser inga avgifter för begagnande av hamnen. Utom det viktiga för-

hållandet att på detta sätt ägaren av hamnen onödigtvis berövas inkomst, uppstå lätt svårigheter vid skötsel av hamnen och olägenheter vid den tidpunkt, då avgifter efter ordinarie taxor fastställande utkrävas av dem, som förut fritt fått begagna hamnen. De noggranna och fullständiga beräkningar, som äro behöfliga vid den slutgiltiga taxans fixering och vilka icke kunna verkställas vid hamnens öppnande, äro däremot, enligt riksdagens mening, icke av nöden i och för fastställande av en provisorisk taxa. Riksdagen finner det således synnerligen motiverat, att provisoriska taxor fastställas för tillämpning, intill dess ordinarie taxor kunna bliva bestämda. Beträffande sättet för bestämmandet av dessa provisoriska taxor anser riksdagen det lämpligen kunna uppdragas åt länsstyrelserna att efter framställning och förslag av vederbörande fastställa desamma.

Med stöd av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om snar utredning i syfte dels att för nyanlagda hamnar möjliggöra fastställandet av provisoriska hamntaxor, avsedda att tillämpas från den tidpunkt, då trafik i hamnen kan påbörjas, dels att åstadkomma förenkling vid handläggning av taxeärenden rörande lant- och fiskehamnar, samt att därefter vidtaga de åtgärder, som av utredningen kunna påkallas.

Stockholm den 12 juni 1924.

Med undersätlig vördnad.